

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		VESZPRÉMI JÁRÁSDÍRÓSÁG	
Ügyazonosító: IV/1014-2/2018		Postán, személyesen, írá, kézbesítés	
Érkezett: 2018 JÚN 25.		Érkezett: 2018 JÚN 14.	
Példány:	Kezelőiroda:	Példány: 1	Mell: 2 db
Melléklet:	db:	Az ügyirat száma: 8.B. 824/2011	

Alulírott [REDACTED] (szül: [REDACTED] anyja neve: [REDACTED] lakcím: [REDACTED]
[REDACTED] - az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI. törvény 27§
bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Veszprémi Törvényszék 3Bf.108/2018/7.számon 2018.03.23-én kihirdetett ítélete alaptörvény-ellenes, mivel az ítélet sérti az Alaptörvény „XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, a XVI. cikk (1) bekezdését, illetve a XXIV cikk (1) bekezdését, ezért az ítéletet az Abtv.43.§ alapján semmisítse meg.

Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdése: .(Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.)

(7) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági ,hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A XXIV. cikk (1) értelmében mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidő belül intézzék. A hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Alaptörvény XVI: cikkének (1) bekezdése: „Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz,„

Az eljárásban keletkezett ítéletek:

- Elsőfokon: Veszprémi Városi Bíróság-2012.06.15-8. B824/2011/187 szám
3 év 6 hónap szabadságvesztés, melynek fele részét 3 évi próbaidőre felfüggesztették
- Másodfokon: Veszprémi Törvényszék-2013.10.30-2.Bf.593/2012/11. szám
5 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés
- Harmadfokon: Győri Ítéltábla-2015.04.21-Bhar.4/2014/13.szám
a másodfokú határozat hatályon kívül helyezése
- Megismételt másodfok: Veszprémi Törvényszék-2016.11.29-2.Bf.559/2015/49.szám

3 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés

- Ezt az ítéletet az Alkotmánybíróság IV/505/16/2017 sz. határozatával alkotmányellenesnek nyilvánította, ezért azt a vonatkozásomban megsemmisítette
- A másodszor megismételt másodfok: Veszprémi Törvényszék 2018.03.23-3Bf.108/2018/7

Indokaim a következők lennének:

A megsemmisíteni kért bírói döntés: Veszprémi Törvényszék 2018.03.23 napján 3.Bf.108/2018/7 számon keletkezett ítélete

A jogerős ítélet kézhezvételének időpontja:2018.04.16

Érintettség: I.rendű vádlottként jártak el velem szemben ,majd ítélték el fent hivatkozott ügyben

Az ítélet elsősorban sérti az ésszerű határidőn belül történő elbírálás követelményét, hiszen az eljárás megindítása (feljelentés) 2010 júliusában történt, az őrizetbe vétel 2010.09.28-án, majd a jelenleg jogerős döntés meghozatala 2018.március 23-án, azaz 7 és fél év telt el a kettő között, annak ellenére, hogy én is és a többi vádlott társam is hosszabb időt töltött el előzetes letartóztatásban-esetemben ez 21 hónap-. Annak ellenére, hogy az érintett bíróság (Veszprémi Törvényszék) háromszor is ítéletet hozott az ügyben, egyszer az Ítéletábra, másodszor pedig a maga az Alkotmánybíróság általi megsemmisítés miatt, most sem tartotta be az Alkotmánybíróság iránymutatásait, és nem annak határozatai szerint járt el. Ugyanis a 2/2017. (II. 10.) AB határozat kimondja,, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998.évi XIX. törvény 258 § (3) bekezdés e) pontjának alkalmazása során az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény,hogy amennyiben a bíróság a terhelten szemben alkalmazott büntetőjogi jogkövetkezményt az eljárás elhúzódása miatt enyhíti,akkor határozatának indoklása rögzítse az eljárás elhúzódásának tényét,valamint azzal összefüggésben a büntetés enyhítését és az enyhítés mértékét,,

Az elsőfokú ítélet, amely 2010-ben született-szerint 3 év 6 hónapnyi szabadságvesztés büntetést kaptam, melynek fele részét felfüggesztették, így a letöltendő büntetés 21 hónap, melyet az előzetes letartóztatás alatt ki is töltöttem.

Ehhez képest a most jogerőre emelkedett 2018-as ítélet szerint 2 év 8 hónapnyi -32 hónap-szabadságvesztést kaptam, mely teljen egészében letöltendő, mellőzve ezzel a fele részben felfüggesztést. Az ítélet tartalmazza az eljárás elhúzódása miatti enyhítés tényét, azonban azt csak „megemlíti,, , annak lényegi következményeit nem is taglalja és nem is veszi számításba az ítélet meghozatala folytán,hiszen az eredeti ítélethez képest-a letöltendő rész növelésével-nemhogy enyhített, hanem súlyosbította azt számomra,ami teljesen ellentétes az EJEB esetjogával. Emellett pedig nem tartalmazza és ezáltal nem is tudná tartalmazni az enyhítés mértékét, hiszen valódi enyhítés nem történt, csak arra való hivatkozás.

A másik, és egyben fontosabb tény, ami sérti az Alaptörvény ugyanezen cikkét, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson bírálja el ügyét. Jelen ügyben ugyanis olyan dolog történt a másodszor megismételt másodfokú tárgyaláson, amit a mai napig sem megérteni, sem felfogni nem tudok. Történt ugyanis, hogy az ítélet szóbeli indoklása végig azt hangsúlyozta és taglalta a tárgyalóteremben, hogy részemre azért állapított meg 2 év 8 hónap tartamú szabadságvesztést,

mert ebben az esetben a feltételes szabadság pozitív elbírálásával, várandós kismamaként, nem kell már visszamennem a börtönbe. (Egyébként a többi vádlott esetében is ilyen ítélet született az Ítéletábrán, ahol jelentősen enyhítettek a büntetésükön, azonban én sajnos nem voltam érintett a fellebbezési eljárásban). Az indoklás kb.20 percig tartott, az érintett 3 bírón kívül az Ügyészség képviselője, egy védő, és 2 fő, mint hallgatóság volt jelen rajtam kívül, így 7 fő hallotta ezt az indoklást, miszerint a büntetés tartama olyan helyzetet eredményez, mely alapján nem kell visszamennem a BV intézetbe. Ez idő alatt a vádlottak padján a kis papíromon elkezdtem számolgatni, hiszen már előzetesen otthon utánaszámoltam, hogy megközelítőleg 2 év 6 hónapos büntetés kiszabása eredményezné azt, hogy ne kelljen visszamennem a büntetés-végrehajtási intézetbe, és így megállapítottam magamban hogy a bírói indoklással ellentétesen ~ 25 napra kellene bevonulnom. Így az egész indoklást nem tudtam mire vélni, majd mikor kimentünk a tárgyalóból, jeleztem is ezt a védőmnek, aki az indoklást hallgatva valóban abban a hitben volt, hogy a kiszabott büntetés kedvező számomra, hiszen főleg kismamaként elképzelhetetlen volt számunkra, hogy egy ilyen „érdekes „ítélet is születhet, mely szerint valakit az előzetesből kiengedés után 6 évvel, 25 napra küldenének vissza a BV intézetbe. Védőm többször megkérdezte, hogy én biztosan jól számoltam-e, hiszen a bírónő percekkel korábban teljesen mást mondott a tárgyalóban. Mikor megerősítettem a számításaimat, bekopogtunk a tárgyalóba, ahol a bent tartózkodó bírónőknek feltettük a kérdést, miszerint a szóbeli indoklás tartalma és a ténylegesen kimondott ítélet nem fedik egymást. Ekkor a tanácsvezető bírónő közölte velem, hogy az lehetetlen, hiszen háromszor számolták át a kiszabandó ítéletet. Majd a mellette ülő bírónő, akit természetesen meg is tudok nevezni, elkezdett az újján számolni, miszerint a 2 év 8 hónapból 21,3 hónap a letöltendő és én 2010 szeptembere és 2012 júniusa között az előzetes letartóztatásban eltöltöttem 21 és fél hónapot, így szerinte a kiszabott ítélet megfelelő és nem kell a kedvező feltételes elbírálás esetén visszamennem. Ekkor közöltem vele, hogy 2010.09.28 és 2012.06.15-e között az én számításaim szerint, „csak, 20 és fél hónap telt el, nem pedig 21 és fél. Ekkor a saját kezén, ujjjaival számolva lehettünk tanúi annak a védőmmel és a másik két bírónővel, hogy, „leesik, neki, hol keletkezett a hiba, elszámolta 1 hónappal az előzetesben letöltött büntetés tartamát. Ezután megkérdeztem, hogy mi ilyenkor a teendő, mit tudunk tenni, hiszen nyilvánvalóan egy számolási hiba az, -egy bírói tévedés-, ami miatt engem várandósan, vagy egy esetleges végrehajtás halasztása eredményeképpen az 1 éves kisbabám mellől fognak majd elszakítani. Természetesen az ítélet írásbeli indoklása, már egy szó erejéig sem említi, amire a szóbeli indoklás alapult, hogy a büntetés tartama miért éppen 2 év 8 hónapban lett megállapítva, hiszen ha a tárgyalóban elhangzottakat rögzítette volna írásban is a bírónő, akkor az ítélet rendelkező része, és az indoklás ellentétes lett volna egymással, ami minden bizonnyal felülvizsgálatra adott volna okot. Viszont szerintem egy laikus számára is egyértelműnek kell lennie, hogy egy ésszerű, következetes ítélet nem eredményezheti azt, hogy valakinek 6 év szabadlábon való lét után, ~25 napra kelljen börtönbe vonulnia, hiszen az semmilyen esetben sem szolgálná a büntetés-végrehajtási célokat, a prevenciót, hiszen pont egy ellentétes negatív hatást eredményezne mind a vádlottra, mind a társadalomra nézve.

A törvényszék az ítélet szövege szerint: „figyelemmel volt arra, hogy a vádlott cselekményeit 2009-2010. évben követte el, így mind a cselekmények elkövetésétől, mind az elsőfokú ítélet meghozatalától kezdődően jelentős időmúlás állapítható meg, amely nem róható a vádlott terhére. Ezen túlmenően a vádlott javára a törvényszék enyhítő körülményként értékelte, hogy a cselekmények elkövetését követően nem indult ellene újabb büntető eljárás, korábbi bűnözői életmódjával felhagyott, rendezett családi életet él és gyermeket vár. Ezen túlmenően

az 1993.évi XXXI. törvénnyel kihirdetett emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Rómában 1950.november 4. napján kelt egyezmény 6. cikkelyére, illetve a Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikkében foglaltakra figyelemmel megállapítható, hogy az eljárások ésszerű időn belüli lefolytatásának követelménye-noha nem a bíróságoknak felróhatóan- sérelmet szenvedett. Ezt a jelentős időmúlást, valamint a már felsorolt enyhítő körülményeket, valamint az ítélet belső arányait figyelembe véve a törvényszék lehetőséget látott a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére és annak tartamát 2 év 8 hónapra leszállította. Ennél nagyobb mértékű, a büntetés törvényi minimumát elérő enyhítésre a törvényszék nem látott lehetőséget „ Nyilvánvalóan ez nem fedí a valóságot, hiszen a szóbeli indoklás is teljesen ellentétes volt ezzel, illetve a kialakult helyzet- miszerint ~25 napos bevonulás- is igazolja azt, hogy valami nem stimmel ezzel a büntetéssel, hiszen sem a logika törvényei, sem egy ésszerű, tisztességes bírói döntés sem hozna ilyen ítéletet, annak nem lenne valódi célja, oka, miértje. Semmilyen indokát nem adta a Törvényszék a kiszabott szabadságvesztés mértékének, hiszen ha a valódi indokot-amiért ők ezt a tartamot megállapították- leírták volna, akkor nyilvánvalóan egy felülvizsgálati okot adtak volna, az ítélet rendelkező része és az indoklás közötti ellentét tekintetében. Itt is látszik, hogy az ítélet nem tartalmazza az Alkotmánybírósági határozat azon elemét, miszerint az ilyen esetekben a bíróságok indoklásának tartalmaznia kell az enyhítés tényét és annak mértékét, ami nem történt meg. Ezen felül pedig sérti az Alaptörvényt:

A XXIV. cikk (1) értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidő belül intézzék. A hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

8 éve nem mertem családot alapítani a folyamatban lévő eljárásra tekintettel, nem mertem befejezni az egyetemi tanulmányaimat, nem mertem külföldön munkát vállalni, mert soha nem tudhattam, hogy mikor és milyen eredménnyel fejeződik majd be az eljárás. Majd amikor megkaptam 2018 januárjában a Tisztelt Alkotmánybíróság megsemmisítő határozatát, döntöttünk úgy, hogy nem várunk tovább a családalapítással, hiszen 28 éves vagyok. Tudtam, , illetve bíztam benne hogy az előzmények után (Ítélet tábla jelentős enyhítése az érintett vádlottak tekintetében) számomra is egy olyan „kedvező,, ítéletnek kell születnie, ami nem teszi tönkre másodszor is az életemet, nem szakít ki újra abból a teljesen új közegből, amit felépítettem magam körül az elmúlt 6 évben. 6 éve vagyok szabadlábban, soha semmilyen eljárás nem indult ellenem, egy fiatalkori ballépés után teljesen új életet kezdtem, törvénytisztelő állampolgár vagyok, aki egyértelműen bebizonyította, hogy érdemes arra a „második esélyre,,. Bizonyára Önök is tisztában vannak azokkal a statisztikákkal, hogy ha valaki egyszer börtönbe kerül, utána mennyi idő után és milyen százalékban kerül vissza újra a rácsok mögé. Erre sikerült rácsáfolnom úgy érzem, és ennek ellenére egy bírói tévedés miatt kerültem olyan helyzetbe, amelynek az igen súlyos következményeit nekem kell viselnem.

A pártatlanság követelménye értelmében el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében {3242/2012. (IX. 28.) AB határozat, Indokolás [13]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a törvény által felállított bíróság függetlensége és pártatlansága egy olyan általános jogelv, amely a legalapvetőbb emberi jogok közé tartozik {lásd például: 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [25]}. Független és pártatlan bíráskodás hiányában az egyéni jogok érvényesítése szenved csorbát. Mindebből következik, hogy a tisztességes bírósági tárgyalás követelményrendszerének

szerves részét alkotó függetlenség és pártatlanság a demokratikus jogállamokban feltétlen érvényesülést kívánó alkotmányos igényként jelentkeznek {34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [28], lásd erről még: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]}.

Úgy gondolom, hogy jelen esetben a tisztességes eljáráshoz való jog olyan súlyosan sérült, amit a törvény nem is enged korigálni, hiszen a kihirdetett ítéletet nem lehet korigálni, ilyen nyilvánvaló esetben sem, amikor a Bírónő a kihirdetés után 20 perccel-vádltotti észrevételre- jön arra rá, hogy egy emberi hiba, tévedés miatt kerül a vádlott egy olyan súlyosan kedvezőtlen helyzetbe, melyet az adott törvényi feltételek mellett nem tud a bíróság korigálni. Véleményem szerint pontosan ilyen esetekben kell hogy az Alkotmánybíróság fellépjen és egy adott hiba kiküszöbölésére lehetőséget biztosítson a Törvényszéknek, hogy ne sérüljön a vádlottak Alaptörvényben biztosított joga. A Törvényszék hibázott, amit el is ismertek részemre, azonban a hatályos törvény nem biztosított lehetőséget arra, hogy a kihirdetett ítéleten változtassanak, ezért úgy gondolom, ez a Tisztelt Alkotmánybíróság feladata lesz. Ezen felül úgy gondolom, hogy egyetlen bíróság, vagy bírói tanács sem engedhetné meg magának azt, hogy egy vádlott azért kerüljön kirívóan súlyos hátrányba, mert egy egyszerű matematikai művelet gondot okoz nekik. Tanult, intelligens emberekről beszélünk, akik ráadásul hárman vannak, és az ő számolásuk vagy esetlegesen hibás számolásuk, emberi sorsok felett hoz komoly döntéseket és esetleges életpontokat tehet tönkre. Egy pártatlan és tisztességes bíróság számomra nem ezt jelenti. Emellett nyilván nyomás is volt az említett bírácón, hiszen ez a büntetőeljárás két alkalommal volt harmadfokon az ítéletábrán, háromszor kellett megismételni a másodfokú eljárást, született Ítéletábrai hatályon kívül helyezés, Kúriai megsemmisítés és Alkotmánybírósági megsemmisítés is, de ez nem jogosítja fel őket, hogy egy komoly következményekkel bíró eljárásban ilyen hibát vétsenek.

Alaptörvény XXVIII cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Hiába sérti a bírósági döntés a jogos érdekemet, ellene jogorvoslatot benyújtani nem tudok, hiszen a jelenleg hatályos jog erre nem ad lehetőséget, ezért is fordultam a Tisztelt Alkotmánybírósághoz.

És végül itt említeném meg az Alaptörvény XVI: cikkének (1) bekezdését, miszerint: „Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz,„ hiszen az általam támadott alaptörvény-ellenes bírói döntésnek az a következménye jelen pillanatban, hogy a kisbabámtól 1 éves korában elszakítanak, és akár ez a 25 napos elszakítás is súlyos következményekkel járhat a jövőjére nézve, a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésében. Egy ekkora gyermek életében a legfontosabb személy az édesanyja, aki mindig vele van, aki segíti őt és akire bármikor számíthat.

A 21/2016 AB határozat egyértelműen kimondja:

„Az Alkotmánybíróság a 34/2013. (XI. 22.) AB határozathoz hasonlóan (Indokolás [55]) megerősíti a 8/2013. (III. 1.) AB határozatában rögzítetteket, amelyek értelmében az alkotmányjogi panasz alapján indult eljárásokban kiemelt feladatának tekinti, hogy a jogszabályoknak olyan értelmezését fogadja el, amely összhangban áll az Alaptörvényben biztosított jogok érvényesülésével (Indokolás [54]). Ennek során az Abtv. 46. § (3) bekezdésében előírtakra figyelemmel az Alkotmánybíróság kötelessége, hogy a hatáskörei

gyakorlása során megállapítsa azokat az Alaptörvény szabályozásából eredő és az Alaptörvény rendelkezéseit érvényre juttató alkotmányos követelményeket, amelyeket a jogszabályok értelmezése és alkalmazása során a jogalkalmazóknak feltétlenül szükséges érvényesíteniük. Ebből következően az Alkotmánybíróság feladatához tartozik, hogy az alkotmányjogi panaszok alapján meghatározza az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlan bírói eljáráshoz való jogból fakadó, az alkotmányos büntetőeljáráshoz tartozó egyes követelményeket.

Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

Előadom, hogy az ügyben a jogorvoslati lehetőséget kimerítettem, mivel a másodfokú bíróság által meghozott ítélettel szemben további jogorvoslatnak nincsen helye.

Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Az ügyben felülvizsgálati indítvány nem került benyújtásra. a Kúriához, Annak megfontolása és az EJEB-hez való jogorvoslatért fordulás a Tisztelt Alkotmánybíróság döntésének függvényében kerül majd benyújtásra.

Kérem fentiekre tekintettel a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Veszprémi Törvényszék 3Bf.108/2018/7 számú ítéletét nyilvánítsa alaptörvény-ellenesnek és azt semmisítse meg. Ezzel egyidejűleg pedig az eljárás lefolytatására másik bíróságot szíveskedjen kijelölni, amennyiben erre rendelkezik hatáskörrel, hiszen a Veszprémi Törvényszék csaknem összes bírója érintett volt már az ügyben, illetve a Törvényszék jelenlegi elnöke hozta a Járásbíróságon az elsőfokú Ítéletet.

Szükség esetén természetesen a tanúkat is megnevezem, akik a szóbeli indoklás tartalmát meg tudják erősíteni.

Köszönettel:

2018.06.12 Bodajk

Mellékletek:

- 1.Érintettséget alátámasztó dokumentumok (bírósági ítélet)
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról